Dos greus silencis en alguns actes del 25N

written by Alba Crespo | 28 de November de 2026

Crida l'atenció que enguany, en actes entorn del 25 de novembre, algunes de les persones, en les seues ponències i publicacions, ara oculten dos aspectes que abans sí que esmentaven, ja que són imprescindibles per a avançar en la pràctica en l'erradicació de la violència contra les dones i dels abusos a menors.

El primer aspecte clau és el deure de **comunicar les situacions de violència contra la infància a l'autoritat competent.** Hem vist amb tristesa i indignació el silenci davant l'ús de víctimes menors per a escàndols mediàtics, fins i tot publicant les seues fotos pixelades, però hui identificables amb IA, per part de **mitjans generalistes considerats "seriosos".** En el cas de xiquetes i xiquets, els suports són imprescindibles. Així ho establixen la Convenció sobre els D**rets del Xiquet (art. 19) i el Conveni de Lanzarote del Consell d'Europa (art. 12). A Espanya, la Llei orgànica 8/2021 (LOPIVI) establix en el seu article 15** que tota persona que tinga coneixement d'indicis d'una situació de violència exercida contra una persona menor d'edat està obligada a comunicar-ho de manera immediata a l'autoritat competent. Este deure és especialment exigible als qui, per la seua professió o activitat, treballen amb la infància **(art. 16).** També hem vist, amb tristesa i indignació, com amb freqüència els mitjans que no consenten

que els qui denuncien on cal fer-ho no usen eixos casos per als seus escàndols mediàtics, i fins i tot difonen represàlies per la seua negativa.

Precisament, **el segon és l'erradicació de la violència aïlladora.** Sabem que les víctimes de violència de gènere no poden convertir-se en supervivents sense suports. No obstant això, eixos suports continuen sent escassos, perquè els qui es posicionen al costat de les víctimes sovint patixen violència, amb l'objectiu de trencar eixos suports i mantindre aïllada a la víctima. Este tipus de violència, present ja en algunes legislacions amb diversos noms, ja està reconeguda tant per la ciència com per alguns parlaments. La violència aïlladora té greus conseqüències **per a la salut dels qui secunden** i també per a la de les **pròpies víctimes.** **Erradicar-la és imprescindible perquè les víctimes de violència de gènere i d'abusos compten amb suports i puguen arribar a ser supervivents.**

Les persones compromeses amb l'erradicació de la violència contra les dones i les xiquetes, no sols parlen, sinó que actuen en coherència amb estos dos aspectes.

En anys anteriors hem vist en alguns actes institucionals del 25N a persones que incloïen estos dos aspectes en els seus discursos. No obstant això, quan apareixen casos de violència pròxims, no sempre s'actua contra ella. Però l'evidència està a l'abast de tota la ciutadania i, encara que són poques, trobem persones que protegixen xiquetes i dones i enfortixen els seus suports perquè mai més queden aïllades.

Este article va ser publicat el 24 de novembre en DF Diari Feminista

Imatge: Magnific